

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

S. Gebhardvs Archiepiscopvs Salisbvrghensis, Primvs Legatvs Per
Germanias Apostolicvs, Ex Qvo Posterī Nati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

S. GEBHARDVS

ARCHIEPISCOPVS SALISBURGENSIS, PRIMVS

LEGATVS PER GERMANIAS APO.

STOLICVS, EX QVO POSTE-

RI NATI.

Mnes equestri apud Sueuos loco natum scriptores do-
cent, sed familiam prope nemo attingit. Hundius
Helfenstainiam in metrop. edit, sed insignia elephan-
tum exprimentia Gebhardo non assignantur. In sylla-
bo M. S. Salisburgensium gentilitia imago appiēta est
clypeo bipartito, quorum altero tres atri leones antiqua principum
Sueuiæ ab auita Truchfessorum familia retenta & expressa imago
est, altera gemini rhombi acuminati, ruber in spacio candido, can-
didus in rubro: Conditor vitæ S. Eberhardi & sectator ac discipulus,
Gebhardi patrem Chaldoldem, matrem Azalam indigetat. Cres-
centes pueritiæ annos Musis initiauit, adolescentiam sacris jam rû
literis consecrauit. A teneris magna animo concipiebat, & de mo-
liendis cœnobiis non vana consilia agitabat. Adolescens patriam
cum Altmanno & Adalberone æqualibus & familiarissimis fugita-
bat, ipsóque in itinere, dum ad salientem omnes residerent, pran-
diũque è peris, fragmina panis, inquam (tanta erat æui frugalitas)
expedirent, in sermonem de futuro cuiusque statu, vti fit delapsi
sunt. Altmannus se Batauis Boiorum pontificatum suscepturum,
& inde cœnobiũ conditurum affirmabat, vbi supremum mundi
diem & tubam cœlestem esset expectaturus: cùm Adalbero subje-
cit se Virzburgensem velle antistitem fieri, inibique domiciliũ
religiosis viris constituere, vbi & ipse Deum omne genus huma-
num ad vltimum tribunal citantem exaudiret. Tum noster Geb-
hardus, Ego verò, inquit, Iuuauiensis pontifex creatus S. Augusti-
ni Sodalibus contubernium ponam, vbi fatalem mundi diem præ-
stolabor, vt orbis dictatori vocatus sistar. Hæc ab optimis adole-
scutulis optima mente per jocum & risum prolata, cælum rata vo-
luit. Vbi adoleuere, Altmannus Batauis Boiorum consecratus e-
piscopus Tothuuinnense asceterium excitauit, Adalbero Lamba-
cense, Gebhardus Admuntense ædificauit.

Ex ephe.

C15. LXXXVII.
XVI. Cal. Quinsil.
To. 2. § 6. ant. lect.
Nos in S. Tyemene.
Hund.
Auent.
M. S. Catal. Salub.
Archiep.
Chron. Reicherf. an-
no 1084.
Baron. annal. XI.
XVI.
Cal. Quinsil.

Ex phebīs inde cum excessisset, magnāque virtutis, ingenij & eruditionis laude floreret, à ciuili statu ad sacrum & togatum, animum applicuit, gradūque per ordines ad sacerdotium fecit IV. Nonas Martij CIO. LV. à Baldvino Iuuaniensi archiepiscopo sacris initiatus, ab Henrico Imp. quem Romani scriptores alterum, Germani tertium numerant, in palatium translatus, sanctiori in aula ordini præfectus est, quoad Baldvino anno CIO. LX. per mortem à sede & vita depulso, totius consilij sacri suffragatione Gebhardus metropolitans Salisburgensis lectus, ab Henrico Imperatore fiduciarum prouinciam per anulum & lituum quæ ad ciuilem administrationem pertinent, accepit, & ab Adalberone V Virzburgensi præfule Salisburgum festa cum cerimonia deductus, eodem mense XII. Calend. Augusti, præsentibus Gebhardo Ratisponensi, Engelberto Batauiensi Ellinhardo Fruxinensi, Altouino Sabionensi, Guzone Eystadiano, sanctissimis sacris arisque uisitata solemnique consecratione admouetur, & ab Alexandro inde Pont. Max. sacris archiepiscopatus insignibus ornatur. Anno dein XV. post acceptam sedem paratamque dotem, non immemor voti dudum concepti, cœnobium Admuntense moliturus, primum de loco sollicitus, non ignorabat religiosi viri ab omni tubarum strepitu secessum conuenire. Circumspecta prouincia, occurrit vallis intra saltus Boiorum & Anasum amnem, quam ab omni regione jugamontium prope cælo mixta ad modum amphitheatri cingunt. Abundabat ipsa quidem rebus ad victum & cultum necessarijs, sed aditus habebat tam arduos & angustos, ut neque iunctis equis neque curribus esset accessus, clitellarijs duntaxat iumentis singulis via patebat. Ergo dubius animi diu pendebat, admitteretne loci asperitas humanum cultum. Habitabatur quidem vallis sparsis colonorum tugurijs, nec ipsa erat inculta, sed templum & cœnobium moliri, saxum, cæmentum, materiam inferre erat perdifficile. Pleraque tamen hæc omnia rupes ipsæ suppeditabant. Silua erat in promptu, lapis cædi poterat, alia importari. Lucus ipse erat in archiepiscopi prouincia. Priusquam tamen ædis sacræ fundamenta jaceret, triduo toto ab omni cibo potioneque abstinuit, ut numinis impetraret nutum, quid fieri placeret. Hærentem adhuc & cunctantem præfulem, repente cunctis, qui antistitis latera cingebant, obstupescens in medium prodit, cui natura linguam & aures præcluserat, Heus antistes, inquit mutus, tum tantum disertus. Tum est inchoare, Dei consummare; nec verbum addidit postea, nec vllum antea pronunciarat. Demum ubi Gebhardus in cælum abiit,

abiit, tum hic idem elinguis & surdus ad ipsius sacram urnam fari
 coepit & fantes exaudire. Ergo Gebhardus è muti oraculo de Dei
 voluntate certus, sacram ibi familiam D. Benedicto instituit, ædem
 sacra supellectile ornauit, dote æterna pro habitu loci locupletauit.
 Arnoldum è S. Petri Salisburgensi contubernio ab Reginouualdo
 præfide, qui nouis ibi sodalibus præfesset impetrauit, cui loci asperi-
 tatem & inopiam non ferenti Isingrinum suffecit. Idem Gebhar-
 dus biennio antè, cœnobium Virginum Gûrcense apud Caranta-
 nos Episcopo, bona Alexandri Pont. Max. venia, permutauit.
 Quod latius funderetur populus ipsius ditioni subiectus, quàm
 ipse commodè vel incommodè etiam posset obire. Primum ibi
 Gunterum Episcopum pridie Non. Maias ^{610. lxxii.} Almuino Bri-
 xinensi, Ellenhardo Fruxinensi, Candiano Istrio, præsentib. & con-
 secrantibus Altmanno Patàuiensi, Othone Reginoburgico absen-
 tibus sed voto suffragantibus iniciavit, legibus à pontifice dictis,
 vt Gûrcensis ipse semper in potestate esset archiepiscopi Iuuatien-
 sis. Natis dein inter Pontificem & Henricum Imperatorem dissi-
 diis, & pulso Gregorio sanctissimo viro, subrogatòque per Cæsa-
 rem VVichperto Rauennatium antistite, ex omni Germania non
 nisi quinque præfules pro germano sterere pontifice, reliquis om-
 nibus turbine quodam ciuilibus tempestatis in Cæsaris partes abre-
 pti. Gebhardus, Altmannus, Adalbero, Hermannus, Meginuuar-
 dus, Salisburgensis, Batauiensis, VVirzburgensis, Metensis Fruxi-
 nensis, in fide permansere, quo ferè tempore Gebhardus aduersus
 prædones & grassatores tres arcas excitauit, & muniuit, Salisbur-
 gensem, VVerfensem, & Frisiacensem. Qua recum Cæsaris ani-
 mum exulcerasset, Reginoburgum addicendam causam ab Hen-
 rico citatus, noluit nisi dato com meatu, publicæque fide compare-
 re, nec cum cõparuisset, quicquã secum transigi passus est, nisi per
 annos proximos ablata sibi restituerentur. Nam & quæ apud Pan-
 nones prædia bonæque habebat, subducta erant, & alia per Cæsa-
 reos direpta, quæ repetebat Gebhardus, sed cum diu multumque
 inter arbitros & præfulem res agitata esset, nihilque pro stomacho
 Gebhardi responderetur, rursus qua venerat discessit, & mox in
 exilium abiit, ne per vim Cæsaris acta, quæ pontifex damnarat, pro-
 bare cogeretur, nouemque annis extorris, partim apud Sueuos
 partim Saxones traduxit, Bertholdo interim ab Cæsare suffecto, qui
 velut immanis quædam fera per ouilia grassatus, Admûntenense
 cœnobium ad eò afflixit, vt propè ad solitudinem redegerit. Hoc
 enim semper inter veros & spurios pontifices discrimen fuit, vt
 quod

Prind. Id. Octob. 1078.

quod illi sanctè pièque instituerant, hi impiè nefarièque perderent. Non tulit diutius Bertholdi grassatoris sacrilegia cælum, quod Gebhardum respexit. Legitimus quippe pontifex ab exilio per Engelbertum dynastam aliòsque procures & totum populum Salisburgensem, comitantibus Altyvino Batauiensi, Meginaro Fruxinensi, frequentissimòque sacrorum virorum ordine, postliminio reductus sedem recepit, & infessores proscripsit bienniumque prouexit. Huius soror Dietberga & V Verengerus improles Reicherspergente castrum Deo & pratori cælum Michaeli consecrarunt, adèmq; sacra religiosi viri in S. Augustini leges & verba iuratis condiderunt. Post diem vxoris extremum, V Verengerus seipsum quoque abdidit, donec solutus vinculis corporis liber in cælum euolaret.

Ipse porro Gebhardus columnen Germaniæ, anno duodenagesimo maximorum laborum, constantiæ, patientiæ, exilij, fortitudinis præmia in cælo recepit, anno CID. LXXXVIII. XVI. Cal.

Canis. p. 1236. S. 3.

Quintil. hunc enim annum in eius vita auctor signauit; quamuis Hundius anceps, etiam CID. XCI. an-notarit.

S. MARIA